

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/57/2019
Identifikačné číslo spisu:	7716010448
Dátum vydania rozhodnutia:	15.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7716010448.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci obvineného Mgr. D. H. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. o dovolaní obvineného Mgr. D. H. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Mariána Lenharda proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 3. decembra 2018, sp. zn. 8To/54/2018, na neverejnom zasadnutí konanom 15. októbra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Mgr. D. H. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce z 8. marca 2018, sp. zn. 4T/123/2016, boli obvinení Mgr. J. Č. a Mgr. D. H. uznaní v bodoch 1/ a 2/ rozsudku za vinných zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

Mgr. J. Č.

1) ako triedny učiteľ žiakov 6.B triedy na Základnej škole na ulici P. v E. dňa 8. júna 2015 v čase okolo 10.20 h počas konania školskej športovej olympiády v priestoroch areálu školy porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu z jeho zamestnania a nevykonával dozor nad žiakmi 6.B triedy, ktorí boli ako diváci na športovom podujatí, ktorí sa tak dostali na časť športoviska, kde sa konala súťaž v disciplíne „vrh guľou“, pri ktorej bol na základe organizačného zabezpečenia školskej olympiády určený ako zodpovedný za danú disciplínu, pričom maloletý žiak 6.B triedy, ktorý nesúťažil, na športovisku hodil guľou a zasiahol ňou poškodenú maloletú N. P., nar. XX. E. XXXX, žiačku 6.B triedy, do hlavy a spôsobil jej tak podľa vypracovaného znaleckého posudku zranenia, a to impresívnu zlomeninu ľavej temennej kosti, otras mozgu ľahkého stupňa a tržnú ranu hlavy v ľavej temennej oblasti s dobou liečenia 8 týždňov,

Mgr. D. H.

2) ako riaditeľ Základnej školy na ulici P. v E. porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu z jeho zamestnania a funkcie, vyplývajúcu mu z ustanovenia § 152 písm. c) zákona č. 245/2008 Z. z. o

výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s poukazom na § 5 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ďalších interných predpisov tým, že nezaistil bezpečnosť a ochranu zdravia detí a žiakov počas športovej olympiády konanej dňa 8. júna 2015 v disciplíne „vrh guľou“ - na úseku, ktorý aj pripravoval, vzhľadom na zvýšené riziko úrazu nezabezpečil zvýšený dozor a zábrany, následkom čoho došlo v čase okolo 10.20 h k úrazu žiačky 6.B triedy, maloletej N. P., nar. XX. E. XXXX, ktorá podľa vypracovaného znaleckého posudku utrpela zranenia, a to impresívnu zlomeninu ľavej temennej kosti, otras mozgu ľahkého stupňa a tržnú ranu hlavy v ľavej temennej oblasti s dobou liečenia 8 týždňov.

Za to im boli uložené nasledovné tresty.

Obvinenému Mgr. J. Č. podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Obvinenému Mgr. D. H. podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Ohľadom náhrady škody okresný súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodených:

-. C. H., nar. XX. J. XXXX v E., a Ing. T. H., nar. XX. E. XXXX v E., obidvaja bytom A. XXX, zastúpených JUDr. Milanom Sedlákom, MBA, advokátom Advokátskej kancelárie Olej, Sedlák, Dudášová, Garančovský so sídlom v Košiciach, Kukučínova č. 19,
-. R. W. H., a s. so sídlom H. B. X, XXX XX T. - E. Č. H., IČO: XX XXX XXX,
s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na podklade odvolaní obvinených Mgr. J. Č. a Mgr. D. H. a prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce voči uvedenému rozsudku okresného súdu Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 3. decembra 2018, sp. zn. 8To/54/2018, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obvineného Mgr. D. H.. Tomuto podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obvinenému Mgr. D. H. uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu riaditeľa školy na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obvinených Mgr. J. Č. a Mgr. D. H. zamietol.

Proti skôr uvedeným rozhodnutiam súdov obidvoch stupňov podal prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený Mgr. D. H..

Po stručnej rekapitulácii výrokových častí týchto rozhodnutí najskôr uviedol, že rozsudkom odvolacieho súdu bolo zásadným spôsobom ovplyvnené jeho postavenie ako učiteľa Základnej školy na ulici P. č. X v E., ale aj ako občana v spoločenskom a osobnom živote. V dôsledku uloženého trestu zákazu činnosti bol odvolaný z funkcie riaditeľa školy a na tejto začal pôsobiť ako učiteľ. Pre svoj preddôchodkový vek už nemá reálnu možnosť nájsť si iné vhodné zamestnanie a v dôsledku medializácie celého prípadu boli poškodené jeho osobnostné práva medzi spolupracovníkmi a kolegami, v zamestnaní, v spoločenskom

živote i na verejnosti, pretože celá udalosť sa na jeho pracovisku rozoberá a je predmetom rôznych diskusií, ktorých hlavnou témou je on.

V jadre podaného dovolania namietol pochybenie krajského súdu, ktorý napriek vykonanému dokazovaniu skutok právne posúdil ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., hoci nebola preukázaná subjektívna stránka žalovaného prečinu a ani jeho objektívna stránka, t.j. príčinná súvislosť medzi jeho konaním a vzniknutým následkom, ktorým by porušil potrebnú mieru opatrnosti ako riaditeľ základnej školy pri organizovaní školskej olympiády 8. júna 2015 na Základnej škole ul. P. v E., ktorá mu vyplýva z § 152 písm. c) zákona č. 245/2008 Z. z. a z § 5 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z.

Podrobne upriamil pozornosť na úvahy odvolacieho súdu obsiahnuté v odôvodnení jeho rozhodnutia, ústiace do právneho posúdenia jeho konania, a označil ich za neakceptovateľné pre dôsledné nevysporiadanie sa tohto súdu so všetkými okolnosťami súvisiacimi so splnením podmienok pre ustálenie jeho trestnoprávnej zodpovednosti v zmysle § 8 Tr. zák. a § 16 Tr. zák.

Namietol, že uskutočneniu olympiády predchádzalo jej organizačné zabezpečenie v písomnej forme, uskutočnenie pracovnej porady v prítomnosti učiteľov, na podklade čoho sa mohol ako riaditeľ školy dôvodne domnievať, že učitelia dodržia všetky bezpečnostné opatrenia a nedôjde k udalosti, ktorá sa stala, t.j. že po skončení súťaže v disciplíne hod guľou bude hádzať nesúťažiaci trikrát za stavu, keď nebol vykonávaný dozor nad nesúťažiacimi, medzi ktorými bola aj poškodená.

Zdôraznil, že hoci bol organizátorom školskej olympiády a riaditeľom školy, pri organizačnom zabezpečení olympiády nebolo možné reálne predvídať náhodné udalosti porušením právnych povinností zo strany žiakov aj napriek ich poučeniu o bezpečnostných opatreniach, prípadne porušením týchto povinností zo strany učiteľov i napriek ich poučeniu o bezpečnostných opatreniach.

Všetku potrebnú mieru opatrnosti naplnil a vyčerpal tým, že školskú športovú olympiádu organizačne zabezpečil písomným vypracovaním a rozdelením úloh medzi jednotlivých učiteľov na tom ktorom stanovišti - súťažnej disciplíne. V prítomnosti všetkých učiteľov a pedagógov školy vykonal pracovnú poradu zameranú na zabezpečenie olympiády z pohľadu organizačného a za účelom zabezpečenia žiakov pred úrazom, čo bolo potvrdené výsluchom žiakov 6.B triedy. Podľa jeho názoru tým v potrebnej miere naplnil povinnosti, vyplývajúce mu z ustanovenia § 152 písm. c) zákona č. 245/2008 Z. z. a ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z.

Za toho stavu nemohol ako riaditeľ školy predvídať, že po skončení ktorejkoľvek súťažnej disciplíny dozorujúci učiteľ povolí túto absolvovať nesúťažiacim žiakom, a tak dôjde k svojvoľnej (neregulárnej) súťaži medzi žiakmi, ktorí nesúťažili.

Je nepochybné, že k úrazu poškodenej došlo po skončení súťažnej disciplíny tak, že dozorujúci učiteľ v rozpore s organizačným zabezpečením povolil súťažiť nesúťažiacim žiakom. Takúto náhodnú udalosť však predvídať nemohol, a preto proti nej nemohol zabezpečiť konkrétne opatrenia. Nebolo možné, aby ako riaditeľ školy v organizačnom zabezpečení, či už písomným rozdelením úloh alebo ich konkretizáciou na pracovnej porade, prijal také opatrenia, ktoré by vylúčili každú možnú náhodnú udalosť alebo ich kombináciu.

Zo žiadnych okolností nebolo možné predvídať, že po skončení súťaže „vrh guľou“ dozorujúci učiteľ povolí - umožní nesúťažiacim hádzať guľou a nevykoná nad nimi dozor. Poukázal na to, že už v minulosti došlo na školskej olympiáde k úrazu vo vrhu guľou aj pri osadení kovových zábran a ani tieto nezabránili inej zhode náhodných udalostí, pri ktorých došlo k poškodeniu zdravia iného žiaka.

Ak by Mgr. J. Č. nepovolil po skončení súťaže žiakom hádzať guľou, k úrazu by nedošlo, pretože v tom čase už bola súťaž skončená. Poškodená by po skončení súťaže mohla vojsť do sektora tejto disciplíny, aj keď bola o bezpečnostných opatreniach poučená, avšak k úrazu by nedošlo, pretože súťaž už bola

skončená.

V dovolaní obvinený namietol aj porušenie § 278 ods. 1 Tr. por., pretože súd v napadnutom rozsudku neprípustným spôsobom zmenil totožnosť skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba, a to tak, že doň vsunul „... na úseku, ktorý aj pripravoval, vzhľadom na zvýšené riziko úrazu nezabezpečil zvýšený dozor a zábrany...“, čím bola pozmenená podstata žalovaného skutku a zásadným spôsobom bola narušená jeho totožnosť.

Zmena podstaty skutku podľa obvineného spočívala v tom, že bol zmenený popis jeho konania a následku, ktorý bol tým spôsobený. Súd k tejto neprípustnej zmene pristúpil z dôvodu, že žalovaný skutok podľa obžaloby len vo všeobecnosti poukázal na § 152 písm. c) zákona č. 245/2008 Z. z. a § 5 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z. bez konkretizácie jeho konania, ktoré by bolo možné posúdiť ako porušenie § 152 písm. c) zákona č. 245/2008 Z. z. a § 5 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z., t.j. akým konkrétnym konaním nezaistil bezpečnosť a ochranu zdravia detí a žiakov počas predmetnej olympiády.

Takáto zmena podstaty skutku je založená len na domnienkach a predpokladoch, pretože vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, v ktorej časti sektora, kde dopadali gule, došlo k nešťastnej udalosti. Preukázané nebolo ani, z akého smeru vošla poškodená do súťažného sektora vrhu guľou a kde konkrétne došlo k jej úrazu. Nie je tak možné prijať záver, že zvýšený dozor dvoch, prípadne viacerých, učiteľov alebo osadenie zábran by zabránili tomuto následku. Je len ničím nepodloženým predpokladom, že po skončení súťažnej disciplíny vrhu guľou, by sa aj na tomto stanovisku zdržiaval aj ďalší učiteľ vykonávajúci dozor. Možno reálne predpokladať, že po skončení súťažnej disciplíny vrh guľou mohli byť inštalované zábrany už odpratávané do telocvične na pôvodné miesto ich uloženia.

Preto je len ničím nepodloženým konštatovaním záver súdu prvého stupňa, že práve tieto opatrenia bolo potrebné vykonať na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia žiakov a ich nedodržanie má priamu súvislosť so vznikom úrazového deja, ktorým bol spôsobený následok konštatovaný v skutkovej vete rozsudku.

Vzhľadom na preukázané okolnosti súťaže vrhu guľou (najskôr šesť súťažiacich dievčat a po nich šesť súťažiacich chlapcov) tieto neodôvodňovali zvýšený dozor na tomto stanovišti. Ani počet nesúťažiacich žiakov v počte deväť z triedy 6. B, ktorých mal na starosti učiteľ Mgr. J. Č., neodôvodňoval zvýšený dozor poverením ďalšieho učiteľa. Takémuto záveru nasvedčuje aj skutočnosť, že počas súťažnej disciplíny vrhu guľou k žiadnemu úrazu, prípadne iným problémom priamo súvisiacim s nedostatočným dozorom pre nadmerný počet žiakov na učiteľa, vykonávajúceho dozor na tomto stanovišti, nedošlo. K predmetnému úrazu došlo po skončení súťažnej disciplíny za okolností, ktoré nebolo možné predvídať ani po vynaložení všetkého úsilia a všetkej potrebnej starostlivosti zo strany organizátora s cieľom zaistiť bezpečnosť a ochranu zdravia detí a žiakov v zmysle § 152 písm. c) zákona č. 245/2008 Z. z. a § 5 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z.

Pri správnom právnom posúdení žalovaného skutku v zmysle § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. a ustanovení § 152 písm. c) zákona č. 245/2008 Z. z. a § 5 ods. 1 zákona č. 596/2003 Z. z. mal súd konštatovať, že skutok, zo spáchania ktorého bol uznaný za vinného, nie je prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., pretože nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi následkom a porušením reálne potrebnej miery opatrnosti z jeho strany ako riaditeľa školy pri organizovaní športovej olympiády 8. júna 2015.

Navrhol preto, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 3. decembra 2018, sp. zn. 8To/54/2018, bol porušený zákon v jeho neprospech v ustanovení § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. a tento v celom rozsahu zrušil a krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného Mgr. D. H. doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného, po stručnej rekapitulácii rozhodnutí súdov obidvoch stupňov a obsahu dovolania obvineného, vyslovil názor, že dovolací dôvod nie je daný a obvinený sa podaným dovolaním domáha uznania svojej obhajoby pred dovolacím súdom po tom, ako nebol úspešný v konaní pred súdmi prvého a druhého stupňa. Poukázal na rozhodovaciu prax najvyššieho súdu ako súdu dovolacieho, ktorý vo svojich rozhodnutiach zdôrazňuje, že skutočnosť, že rozhodnutie súdu nezodpovedá predstave obvineného, nie je dôvodom pre naplnenie uvedeného dovolacieho dôvodu. Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom prvostupňovým a druhostupňovým. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zväžiť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého stupňa nemôže meniť. Mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len ku skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Ostatné strany sa k dovolaniu obvineného nevyjadrili a rovnako tak sa nevyjadrili ani k vyjadreniu prokurátora k dovolaniu obvineného.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e) ani písm. f) Tr. por.

Dovolací súd nahliadnutím do spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného Mgr. D. H. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávnych chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expresis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné:

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku [§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.] sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého

sa súdeným skutkom dopustil. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúma skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Oboznámením sa s obsahom predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Pokiaľ sa pre naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. vyžaduje nesprávne hmotnoprávne posúdenie skutku, respektíve nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, už z povahy veci nemôže byť daný inými skutočnosťami.

Z konkrétneho obsahu dovolacích námietok obvineného ale vyplýva, že sú vo svojej podstate vyjadrením nesúhlasu obvineného s rozhodnutiami súdov obidvoch stupňov v otázke ustálenia tých skutkových okolností, ktoré sú vyjadrením jeho konania ustáleného v skutkovej vete výroku prvostupňového rozsudku, namietajúc nedostatok preukázania týchto skutkových okolností relevantnými dôkazmi, a obvinený v podstate napadol spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov súdmi obidvoch stupňov a tieto zároveň sám hodnotil zo svojho uhla pohľadu.

Vzhľadom na konštatované, keďže, ako už bolo uvedené, v rámci skúmania danosti dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., t. j. či dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení, dovolací súd nemôže skúmať alebo meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku, ale je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, dovolací súd musel usúdiť, že predmetné námietky obvineného Mgr. D. H. sú zjavne neopodstatnené. V rámci tohto dovolacieho dôvodu totiž môže dovolací súd len posudzovať, či súdy nižšieho stupňa na pevne a nemenne zistený skutkový stav aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona.

To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, ale aj proti rozsahu vykonaného dokazovania a hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Viazaný uvedenými skutkovými závermi, dovolací súd preskúmal obvineným vznesenú námietku nesprávnej právnej kvalifikácie skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák.

Podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 157 ods. 2 odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania, alebo

b) na chránenej osobe.

Vzhľadom na uvedené musel dovolací súd konštatovať, že formulácia skutku vo výrokovej časti rozsudku prvostupňového súdu plne zodpovedá kritériám prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. Z ustálenej skutkovej vety vyplýva, že obvinený inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania na chránenej osobe.

Ustálené skutkové závery (ktorými je dovolací súd viazaný) preto bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú právnu kvalifikáciu konania obvineného Mgr. D. H. podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák.

Vychádzajúc z uvedeného, vymedzenie skutku tak, ako bol ustálený už prvostupňovým súdom (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť), neumožňuje ani dovolaciemu súdu dospieť ohľadom jeho právnej kvalifikácie k inému záveru.

Napokon, na záver najvyšší súd uvádza, že dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.